

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 1. november 2018 af Østre Landsrets 16. afdeling
(landsdommerne Julie Skat Rørdam, Katja Høegh og Jakob Dahl Mikkelsen (kst.) med
domsmænd).

16. afd. nr. S-2050-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født april 1972

(advokat Mikkel Nielsen, besk.)

Odense Rets dom af 6. juli 2018 (3-4615/2018) er anket af T
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1

og V2.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at der i byrettens gengivelse af hans forklaring er den misforståelse, at det står som om, at han forklarede, at V1 havde sko på. Det forklarede han ikke, og V1 havde, som V1 også selv har forklaret, ikke sko på. Der var en fin stemning, da de spiste sammen aftenen før. Middagen blev holdt, fordi V1 skulle i fodlænke, og fordi tiltalte havde fødselsdag. De havde alle taget stoffer, og de to andre havde drukket meget alkohol. Tiltalte drikker ikke. De andre har nok til-

sammen drukket en kasse Guld-Tuborg. Der var ikke blevet sagt noget om, at tiltalte skulle forlade lejligheden om aftenen. V1 havde tidligere spurgt, om han ikke kunne finde et andet sted at bo frem til om fredagen, fordi V1 gerne ville have noget alene tid, inden han skulle i fodlænke. Han blev vækket ved, at han fik vand i hovedet. De to andre havde været på stoffer hele ugen og var vist ikke gået i seng, da tiltalte gjorde det. V1 havde øjensynlig hidset sig op, mens tiltalte sov. Tiltalte blev gal over at få vandet i hovedet. Han tog fat i kraven på V1 og løftede hånden, men ville dog ikke slå. De gik ind i stuen og V1 satte sig i sofaen. Tiltalte ville gå, men V2 (ikke V1, som byretten fejlagtigt har skrevet i gengivelsen af hans forklaring) bad ham om at blive. V2 gik ud i køkkenet for at lave noget narko. Tiltalte sad og kiggede derud. Pludselig var det, som om noget eksploderede i hovedet på ham. Det var V1, som havde kastet noget i hovedet på ham, muligvis en lighter eller et askebæger. Der var ”fuld knald på”. I arrighed tog tiltalte det, som lå på bordet – en kniv og en saks. Tiltalte ville true for at markere, at ”det var dumt” og at det skulle holde op. Tiltalte stod med hænderne langs kroppen, og kniven pegende fremad. Tiltalte sagde noget i retning af: ”Det var dumt gjort”. V2 kan ikke udtale sig om, hvad der skete, for han var i køkkenet. Der var hos V1 altid anlæg og fjernsyn, som kørte, og det var desuden tidligt om morgenen, hvor man ikke kunne tillade sig at råbe og tale højt, så V2 har heller ikke hørt, hvad der blev sagt inde i stuen. Der er også en vis afstand mellem stue og køkken. Da V1 så tiltalte stå med kniven, kastede han sig bagover på ryggen og begyndte at sparke ud. Det var nok, fordi V1 blev bange, at han smed sig ned og lå og sparkede ud. Der var ikke grund til at være bange. Tiltalte har flere gange boet hos ham. V1 ramte tiltalte i skridtet og på låret med benene. V1 ramte ved et uheld kniven. Tiltalte hjalp efterfølgende med at flytte alt det, som var stablet op for at spærre for politiet, så han flygtede bestemt ikke. Han lagde i situationen ikke mærke til, om kniven gik helt igennem foden eller ej.

Efterfølgende har han 5-8 gange været sammen med V1. Blandt andet omkring juni måned 2018, hvor V1 var ved at flytte fra lejligheden.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at han i flere måneder havde bedt T om at flytte fra lejligheden, fordi han havde lovet V2 at låne ham et værelse, når V2 blev løsladt. Meningen var, at T skulle videre til et andet sted at sove efter afskedsmiddagen, men T gik bare hen og lagde sig på sofaen i værelset. Bortset fra vidnets irritation herover, var stemningen udmærket. T havde været væk en periode, men havde herefter igen taget ophold i lejligheden. Om aftenen drak de alle

noget og røg hash. De fik aldrig lavet mad. T lagde sig ind på sofaen i værelset. Vidnet sagde, efter lidt tid til T, at ”den gik ikke”. Da han kastede vandet på T, havde T kun ligget der 5-10 minutter. Han mener ikke, at T var faldet i søvn. Der var bestemt ikke gået 3 timer, fra T lagde sig. Det gik nok ca. 1-1½ time fra det tidspunkt, hvor T lagde sig ind i værelset, til politiet kom. Meningen, med at kaste vandet på T, var, at markere, at han mente det alvorligt, at T skulle gå. T kom ind i stuen og sad over for vidnet inde i stuen. Vidnet kastede i frustration en lighter i hovedet på T og sagde noget om, at ”så må vi klare det på gammeldags manér”. T sagde: ”Så skal jeg vise dig, hvor sindssyg jeg kan være” og gik ud i køkkenet, hvor han tog to knive. V2 sad i sofaen i stuen, vidnet sad på en seng, som også er i stuen, men som man ikke kan se på fotoet fra stuen, da T kom ind fra køkkenet med to knive. V2 sagde med det samme: ”De knive kan du godt lægge fra dig”, men T lagde kun den ene fra sig. Han opfattede det som to knive. V2 var ikke, som T har forklaret, i køkkenet. Der var en bordlængde på 80 cm til 1 meter mellem vidnet og T. T stak pludselig ud efter ham med kniven, idet T lænede sig ind over bordet. Vidnet, som sad almindeligt i sengen lidt ind mod bordet, nåede at læne sig bagover i sengen. Det var en afværgereaktion for at undgå at blive ramt i brystet. Han undgik kun at blive ramt i brystet, fordi han lænede sig tilbage. Da vidnet lænede sig tilbage, røg hans fødder op, og dermed blev det foden, som blev ramt. Han lå ikke og sparkede med fødderne og har ikke sparket ud efter T. T stak kun den ene gang, hvor han ramte vidnet i foden. Fra det tidspunkt, hvor T stak ham, og til politiet kom, gik der nok omkring ½ time. Efter at være blevet stukket bad vidnet T som sin telefon og pengepung, men det ville T ikke give ham, for T mente, at vidnet ville anmelde ham. Vidnet løb op til en kammerat og fik hjælp. Politiet kom til stede hos kammeraten. Stikket var ikke et uheld. Han kan ikke rigtig forklare aftenens tidsforløb, herunder hvorfor de ikke fik lavet mad, når anmeldelsestidspunktet er kl. 5:40. Muligvis kom de andre først til lejligheden noget senere, end han ellers har forklaret. Han spiser ikke nødvendigvis kl. 18-19 om aftenen, så det kan godt have være en del senere, at det var meningen, at de skulle spise. Måske lå T også 10-15 minutter inde i værelset, inden han hældte vand på ham.

T var nogle dage efter forbi vidnets lejlighed på et tidspunkt, hvor vidnet ikke selv var der. Nabokonen var helt oppe at køre og sagde: ”Ham koreaneren har været her”. Der var smadret et billede uden for døren og nogle vinduer stod åbne. Vidnet har ikke lukket T ind i lejligheden efterfølgende. Han opholder sig ikke så meget i lejligheden, men er ikke flyttet. V2 fik sin egen lejlighed omkring tidspunktet for det første retsmøde.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at de alle tre boede i lejligheden på daværende tidspunkt. Det var ret kaotisk. Han søgte selv lejlighed. V1 ville gerne have T til at flytte. Der var ikke en dårlig stemning den pågældende aften, ud over det med at T skulle flytte. Det var vist ikke sådan, at T skulle flytte lige den dag, men der blev diskussion om det. Han ved ikke, hvor længe T havde sovet, da V1 hældte de to glas vand på ham. Måske 1-1½ time. De skulle til at lave aftensmad. Han ved ikke, hvad klokken var. De spiser ikke på noget særligt nøje tidspunkt, men det var stadig aften. Han sad inde i stuen, da T kom ind med knivene. Vidnet bad ham lægge dem, men T lagde kun den ene kniv, og sagde til V1: ”Nu skal du kraftedemese, hvad jeg kan”. Det ene ord tog det andet. V1 sad på en puf/seng, mens vidnet sad lige ved siden af i sofaen. T stod tæt på dem. T befandt sig ikke i den modsatte ende af bordet i forhold til V1, men noget af bordet var imellem T og V1. T stod og fægtede med kniven, mens han sagde ”Nu skal du se, hvad jeg kan”. V1 blev bange, mens vidnet, som har kendt T i mange år, tog det roligt. Det endte med, at T stillede sig mellem vidnet og V1, og herefter gik det stærkt. V1 lænede sig tilbage og sparkede, ”som pigerne gør”. Måske troede V1, at han ellers ville blive stukket i bryst eller hals. V1 var nok klar over, ”hvad der skulle foregå”. Han ved ikke, om T havde tænkt sig at stikke med kniven. V1 forsøgte at undgå at blive stukket. Han tror måske nok, at det var et uheld, at foden blev ramt i stedet for brystet eller ryggen. Men T stak ud, og det var ikke et rent tilfældigt uheld, at V1 blev stukket. Han sad lige ved siden af, så det var svært at undgå at se, hvad der skete. Han synes ikke, at han formulerede sig anderledes i byretten, men om dommeren har misforstået ham, skal han ikke kunne sige. V1 forlod lejligheden for at få hjælp. Den kammerat, V1 løb hen til, ringede til politiet. T var gået, da politiet kom. Der var da gået ca. 15 minutter fra det tidspunkt, hvor V1 blev stukket og løb for at få hjælp. T og han røg en pibe hash efter det med kniven. Men de var godt klar over, at politiet var på vej, og vidnet sagde til T: ”Du må hellere se at komme herfra” – og det var T også godt klar over. Det var således kun vidnet, som forblev i lejligheden til politiet kom. Der gik højst 20 minutter med at ryge den nævnte pibe hash. Han kan ikke i øvrigt forklare tidsforløbet, ud over at de før knivstikkeriet også sad og snakkede og hyggede og så tv. Det var efter det med vandet. Det var helt sindssygt, som det eskalerede. Der var ikke nogen af dem, som var specielt påvirkede. T hentede vist knivene i raseri over at få vand i hovedet. V1 kastede vist lighteren i hovedet på T, efter at T havde lagt den ene kniv. Han ved ikke, hvor kastet ramte.

Der er ikke opstået uvenskab mellem ham og T, som han stadig ser. Han mener ikke, at T og V1 har set hinanden siden episoden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte har også for landsretten gjort gældende, at det var et uheld, at han ramte V1's fod med kniven, og at det skyldtes, at V1 lå og sparkede rundt med fødderne i luften.

Efter forklaringen fra V1 og forklaringen fra V2 finder landsretten tiltalte skyldig efter anklageskriftet.

Af forarbejderne til den ændring af straffelovens § 245, som blev foretaget ved lov nr. 358 af 29. april 2018 fremgår, jf. lovforslag nr. 142 om forslag til lov om ændring af Straffeloven (Skærpelse af straffen for grov vold) af 7. februar 2018, de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1, blandt andet:

”Med ændringen er det forudsat, at der skal ske en forhøjelse af straffen med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene. Dette indebærer eksempelvis, at en sag om grov vold, der i dag ville blive afgjort med 9 måneders fængsel, efter forslaget skal afgøres med 1 års fængsel.

[...]

Det forudsættes endvidere, at der - ud over skærpelsen med en tredjedel - sker en yderligere skærpelse i alle sager efter straffelovens § 245, hvor der er anvendt kniv eller lignende. Med lovforslaget lægges der f.eks. op til, at en sag om grov vold med anvendelse af kniv eller lignende, der i dag af domstolene afgøres med 3 måneders fængsel, efter lovændringen som udgangspunkt skal afgøres med 5 måneders fængsel. Hvis der er tale om en sag, der i dag afgøres med fængsel i 1 år og 6 måneder, lægges der op til, at straffen efter lovændringen som udgangspunkt skal være i niveauet fra fængsel i 2 år og 3 måneder til fængsel i 2 år og 6 måneder.

[...]

Strafudmålingen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.”

Forholdet i denne sag er begået, efter at lovændringen trådte i kraft den 1. maj 2018, og straffen skal derfor fastsættes efter ovennævnte retningslinjer.

På den baggrund og efter forholdets karakter, grovhed og omstændighederne, hvorunder det blev begået, samt henset til at tiltalte tidligere er straffet for ligartet kriminalitet ved Østre Landsrets ankedom af 27. januar 2015, finder landsretten, at straffen bør udmåles til fængsel i 10 måneder.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at han straffes med fængsel i 10 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 07-11-2018

Marie Kristine Nørgaard Møller
Stuentermedhjælper

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 6. juli 2018

Rettens nr. 3-4615/2018

Politiets nr. 2300-73251-00037-18

Anklagemyndigheden
mod

T
Født april 1972

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. juni 2018.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, legemsangreb af særlig farlig karakter,

ved den 2. maj 2018 ca. kl. 05.40 i lejligheden

i Odense, at have stukket V1 med en kokkenkniv under højre fod, hvorved kniven gik igennem foden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne V1 og V2.

T har forklaret, at han havde boet hjemme ved V1 1 måneds tid, da han den pågældende morgen opholdte sig der sammen med V2. De havde hygget sig med mad aftenen forinden, da V1 skulle have fodlænke på, og eftersom han skulle flytte ud af V1's lejlighed inden da. Han havde ikke drukket alkohol. Han var heller ikke påvirket af euforiserende stoffer. Han havde sovet i 3 timer, da han pludselig fik en spand vand i hovedet. Han blev gal. Han tog fat

i V1 og hævdede sin næve. Han ønskede dog ikke at slå V1, da de var kammerater. Han tilbød selv at forlade stedet, men V1 bad ham blive. Han sad og snakkede, da V1 pludselig kastede en genstand mod ham, der ramte hans hoved. Han vidste ikke, hvad det var. Han tror det var et askebæger. Det gjorde ondt. Han tog fat i en kniv og en saks, der lå foran ham på stuebordet. Han havde en kniv i den ene hånd, og en saks i den anden hånd. Han stod op. V1 sad ned. V1 følte sig truet og lagde sig ned på ryggen med benene oppe i luften. V1 cyklede med sine ben. Pludselig kom V1 til at ramme den hånd, hvor han havde kniven. V1 ramte ikke kniven hårdt. Kniven blev ikke stukket igennem foden. V1 havde sko på. Han kan ikke huske, om kniven manglede spidsen i forvejen. V1 påtog sig hele skylden. Han hjalp V1 med at tage skoen af og med at stoppe blodet, ligesom han forsøgte at finde plaster. V1 humpede over til en nabo, eftersom hans egen mobil var ødelagt. Selv blev han i lejligheden i omkring 1 time efter episoden. Han forlod lejligheden mellem kl. 06.00 og 07.00. Da han forlod lejligheden, så han en politibil. Han gik blot forbi den. De er stadig venner i dag. Han har besøgt V1 flere gange efter hændelsen, blandt andet sammen med X1 og X2.

V1 har som vidne forklaret, at han var hjemme sammen med T og V2. De havde holdt afskedsmiddag, hvor de røg hash og drak alkohol - men han var ikke fuld. Han kan huske det hele. T havde boet hjemme hos ham i flere måneder. Aftalen med T lød oprindelig på, at T skulle flytte, når V2 blev løsladt. V2 var for længst løsladt. Han havde tidligere gennem længere tid bedt T om at flytte. Han havde aftalt med T, at T skulle flytte denne aften. På et tidspunkt lagde T sig ned for at sove. Han bad T om at forlade lejligheden, men T ignorerede det. Han kastede et glas vand i hovedet på T for at vække ham. T sagde "hvad fanden er det for en måde at blive vækket på?". T overfaldte V2, og han hjalp V2 med at få T væk. Han kastede derefter en lighter i hovedet på T. T sagde "nu skal jeg vise dig, hvor sindsygt jeg kan blive med en kniv". T gik ud i køkkenet og hentede en grøn og rød kniv. Kniven er den samme kniv som kniven på det fremlagte billede. T havde vidst også en anden kniv i venstre hånd. Han så ikke spidsen af kniven før knivstikket. På gulvet fandt han efterfølgende, hvad han tror er spidsen af kniven. V2 bad T om at lægge knivene fra sig omgående. T lænede sig ind over sofabordet. Han lagde sig på ryggen, da han var bange for at blive stukket i brystet. Han havde sine ben på bordet, men løftede dem kortvarigt op. Han mener ikke, at han cyklede med benene. Han havde bare tæer. T tog sin højre hånd og huggede kniven ind i højre fod. Kniven gik ind i hælen og igennem foden. Det var ikke et uheld. Han bad T om at få sin mobil, så han kunne tilkalde assistance. T tog hans mobiltelefon. Han humpede straks over til en underbo og en nabo for at få hjælp. Det er ikke korrekt, at T hjalp ham ikke med at få forbindelse på. Han tog på skadestuen, men havde ikke tålmodighed til at vente på behandling. I dag har han ikke så mange følelser i foden. Han har talt med T et par gange, men han har ikke været sammen med ham. Han mindes heller ikke at have

haft besøg af ham.

V2 har som vidne forklaret, at han var hjemme ved V1 sammen med T den pågældende morgen. Han var ikke påvirket af stoffer. Han havde drukket, men var ikke fuld. Han havde boet ved V1 i et stykke tid. T havde også boet hjemme ved V1 on/off. T lå og sov, da V1 hentede et glas vand og hældte det i hovedet på T. V1 ville have, at T skulle vågne og forlade lejligheden. T og V1 havde tidligere haft en uoverenstemmelse om, hvorvidt de alle tre kunne bo i lejligheden. V1 kastede en lighter mod T. De skændes alle tre, og situationen blev tilspidset. T gik ud i køkkenet, hvorefter han kom tilbage med en kniv i den ene hånd og en saks i den anden hånd. T sagde "Nu skal du se, hvad jeg kan med en kniv" eller lignende. Han sad ved siden af V1. Han havde først selv et opgør med T. Han vidste, at T ikke ville bruge kniven mod ham. T ville skade V1. Derfor var han ikke selv bange. Han bad T om at lægge kniven fra sig med det samme. T gik rundt om bordet og over mod V1. V1 lænede sig tilbage, da T nærmede sig ham. V1 bevægede sine ben og fødder. Han cyklede med benene. V1 havde bare tær. Han så ikke selve knivstikket. Han så blot, at V1's fod var blevet stukket med en kniv. Han ved ikke, om det var et uheld. V1 skyndte sig ud af lejligheden. Selv blev han i lejligheden. T forlod lejligheden hurtigt efter, da han var bange for at politiet ville komme. T var bange for konsekvenserne. Han ved ikke, om T efterfølgende har besøgt V1. Han har været venner med T igennem mange år. Han er stadig venner med T i dag. Han er også venner med V1.

Af anmeldelsesrapporten, bilag 2, side 4 fremgår blandt andet: "*Da vi ankom til stedet traf vi anmelder forurettede, V1 i. Han identificerede sig mundtligt med pnr. som anført på anmeldelsesrapporten. Han skommedes påvirket alkohol i let grad, samt påvirket af euforiserende stoffer, idet han var lettere omtaget og havde snovlende tale, men dog egnet til afhøring. På undersiden af højre fod havde han et ca. 4 cm lang stiksår. På siden af højre fod var der et ca. 2 cm langt udgangshul fra knivstikket. Det blodte let fra begge skader. V1 havde viklet en grønt handklæde rundt om foden, som var sobet ind i blod. Han havde ligeledes blod på hænderne samt sit tøj*".

Af anmeldelsesrapporten, bilag 2, side 6 fremgår blandt andet: "*Kniven blev sikret i knivror uden brug af mundbind og handsker, idet både V1 og V2 flere gange havde haft kniven i hånden efter knivstikkeriet Kniven blev herefter beslaglagt under: Nr. 1. Kokkenkniv*".

Af anmeldelsesrapporten, bilag 2, side 7 fremgår blandt andet: "*Gerningsstedsundersøgelsen viste, at der i stuen i lejligheden var tydelige tegn efter knivstikkeriet Der var blod på begge sofaer samt på gulvet, hvor forurettede havde gået. Lejligheden var generelt rodet og der lå ting og flod på gulve og borde i lejligheden, hvilket ikke skommedes værende grundet knivstikkeriet men nærmere et udtryk for normalbilledet i lejligheden. Der lå flere knive i køkkenet her iblandt den kniv der blev beslaglagt jf. ovenstående*".

Af fotomappe, bilag 6, side 18 - 23 fremgår billeder af lejlighed, kniv og
V1's fod.

Tiltalte er af betydning for sagen tidligere straffet:

ved Østre Landsrets ankedom af 27. januar 2015 for blandt andet roveri
med fængsel i 1 år 9 måneder.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter den førte bevisførelse lægger retten til grund, at V1
har fået stukket en kniv under højre fod og op gennem foden.

Tiltalte T og forurettede V1
har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt knivstikket er forårsaget
af, at T forsætligt har stukket V1
sen i foden, eller hvorvidt V1 selv har sparket sin fod
ind i kniven, mens T havde kniven i hånden.

På baggrund af V1's forklaring finder retten det be-
vist, at T har stukket V1 for-
sætligt med en kniv i foden. V1's forklaring er til dels
støttet af V2's forklaring om, at tiltalte ville skade
V1, og at tiltalte hurtigt herefter forlod lejligheden, da han var
bange for at politiet ville komme, idet at han var bange for konsekvenserne af
sin handling.

Efter karakteren af skaden, herunder at kniven er gået igennem foden, må
kniven være ført med en vis kraft. Henset hertil, finder retten, at tiltaltes for-
klaring, om at V1 cyklede med sine ben og således
ramte kniven i hans hånd, kan tilsidesættes. Retten har lagt vægt på tiltalte
under sin forklaring viste og gestikulere med sine arme for at vise, hvordan
V1 skulle have cyklet med sine ben, og at dette ikke
er i overensstemmelse med karakteren af skaden.

Det er herefter bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med ankla-
geskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247,
stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at voldsudøvelsen er sket ved anvendelse af kniv,
hvor der den 1. maj 2018 er sket en skærpelse af straffen.

Den omstændighed, at V1 selv har fremprovokeret en
reaktion af tiltalte, tillægges - henset til voldens karakter - ikke betydning.

Thi kendes for ret:

T skal straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Anna Gedionsen
Dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I ODENSE - 3.afdeling, den 16. juli 2018

Gitte Andersen
kontorfuldmægtig